

Coreșpondența Română

APARE IN TOATE ȚILELE DE LUCRU

ABONAMENTE

LA

Coreșpondența Română

IN ȚARĂ		IN STREINĂTATE	
Pe 12 luni	30 lei	Pe 12 luni	40 lei
" 6 "	15 "	" 6 "	20 "
" 3 "	8 "	" 3 "	10 "

TARIFUL ANUNȚURILOR

Pe paginile 7 și 8 linia 40 bani.
Pe celelalte pagini după învoială.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bulevardul Elisabeta 117

CONDESCENDENȚĂ

De la Nistru pân' la Tisa,
Tot Românul plânsu-mi-sa.

N'a fost bun ceasul, în care d-l Alexandru Lahovary a scăpat vorba, că Românii trebuie să fie mai „condescendenți“!

A scăpat-o însă, pentru-că nu cunoaște pe oamenii, la care se adresa, și nu putea să-și dea seamă despre efectul neșpus de rău al vorbeii, pe care o rostete.

Cum adecă și de o și față cu cine să fim „condescendenți“ noi Românii de peste Carpați — și noi Românii în genere?

Domnul Alexandru Lahovary ar trebui să ni-o mai spună și aceasta ori să însărcineze pe vre-una dintre slugile sale să ni-o spună, fiind-că noi suntem, precum se vede, prea proști, ca s'o putem înțelege așa numai dintr'o scurtă indicațiune.

Părinții noștri n'au fost, ce-i drept, boeri, dar erau oameni cu simțimnet de dignitate, au stat în tinerețea lor, la 1848, sub furcile ungurești și ast-fel au crescut copii, care stau mai bucuroși în temniță, decât ca să suferă în tăcere umilirea neamului lor.

Ni-am mai petrecut apoi tinerețele sub înfrurirea Maghiarilor, care consideră prea multa „condescendență“ drept nemernicie, și ținem prea mult, ce să le iasă Maghiarilor din minte gândul, că Românii sunt niște nemernici.

Cum dară am pute noi să înțelegem sfatul d-lui A. Lahovary? El ne vine prea târziu, ne sună a străin, ne pare neînțeles, ne îndârjește.

Majestatea Sa Imperatul Francisc Iosif I. a luat și la 1848, și mai târziu angajamente foarte lămurite față cu părinții noștri. În ciuda acestor angajamente noi și frații noștri suntem tratați ca niște străini în țara noastră, suntem jigniți în interesele noastre materiale și morale, în simțimnetul nostru de dignitate și în conștiința națională, care la noi e mai dezvoltată de cât la mai fericitul d. Lahovary, pe care

nu-l doare, când noi suntem loviți. Mulți, foarte mulți, dintre noi au fost nevoiți să-și părăsească țara.

Intrebăm pe d-l A. Lahovary: ar fi d-sa *condescendent*, dacă d-sa însu-și, vre-o rudă ori vre-un prieten al d-sale ar avea să le suferă aceste?

Noi cu toate aceste suntem cu cea mai deplină *condescendență* față cu monarhul părinților noștri. D. Lahovary, ați consilier al Majestății Sale Regelui Carol I, n'a fost în toate momentele vieții sale atât de *condescendent* față cu Monarhul său ca Românii de peste Carpați față cu monarhul lor. Chiar noi, care am fost alungați din țara noastră, respectăm atât de mult simțimnetul poporului, din care am ieșit, în cât nu ne-am ridicat nici odată glasul contra monarhului, care acum nu mai e al nostru, ci am căutat, din contră să-i câștigăm simpatii pretutindenea, unde ne aruncă soarta.

Nu e pentru d-l A. Lahovary destulă atâta „condescendență“?

Dându-și seamă despre cele ce se petrec, Românii din țările coroanei ungare au înțeles, că monarhul lor a voit, dar nu a putut să se țină de angajamentele luate. A trebuit să țină seamă de interese mai mari; a avut să se lupte cu greutate, pe care nu a putut încă să le învingă. Românii au să suferă, pentru-că alții s'au pus între densusi și Tron: vrea d-l Lahovary să fim *condescendenți* și față cu acești alții, care pe noi ne asupresc și umilesc în fie-care zi pe monarhul părinților noștri?

O va fi voind și aceasta, dar atunci vrea ceea ce nu e cu putință și când o cere, nu potolește focul, ci mai virtos îl stîrpește!

Cum adecă: nu suntem noi oameni de o potrivă cu toștii nemeși? Avem noi să fim „condescendenți“, când și ne insultă, și ne lovesc? N'avem noi să ne îndârjim, când ni se dă sfatul să fim „condescendenți“?

Noi voim pacea, dar pacea numai între bărbați se încheie: de la oameni *nemernici* se cere *capitulare necondiționată*.

D-l A. Lahovary vorbește de o *îndulcire*, cași-când Românii, urmași ai iobagilor de odinioară, ar *cerși grație ori favoruri*.

Nu, Domnule Lahovary! — Românii nu cerșesc, ci prețuind dreptatea, și dreptatea deplină!

Părinții noștri nu ne-au dat și nu ne-au ținut cu cheltueli pentru densusi foarte mari la școală, pentru ca să facem burtă pe nemuncite, ci pentru ca să continuăm cu mai multă pricepere lupta, în care atâția dintre densusi au sângerat.

Oasele părinților noștri s'ar cutremuar

prin morminte și frații și surorile noastre n'ar mai voi să ne primească la casele lor, dacă am scăpa vre-o dată din vedere această menire specială.

I-e ușor d-lui A. Lahovary, dar ni-e greu nouă, care ținem la dragostea celor *de a casă!*

Ioan Slavici

DESPRE ROLUL RUSIEI

in

CEȘTIUNEA LIBERĂRII POPOARELOR CREȘTINE DE SUB JUGUL STRĂIN

Țarul Theodor Ivanovic, urcându-se pe tron a trimis, la 1584, p'un ambasador al său la sultanul Amurat, pentru a-l anunța despre întronarea sa. Ambasadorul acesta aducea sultanului o scrisoare autografă din partea țarului și în cea scrisoare pravoslavnicul Țar al Rusiei scria între altele, următoarele: «Predecesorii mei Ivan al III-lea era amic al lui Baiazet, Țarul Vasili amic al lui Slime, iar Ivan al IV era prieten al lui Soliman, și ei toți își diceau frați și erau legați printr'o iubire reciprocă serioasă, așa să fie și între noi...» Ambasadorul rus avea de misiune să ceară la Stambul de la sultan, ca să trimită sublima Poariă la Moscova un reprezentant al ei. La aceasta turcii au răspuns, cum că ne având cu Rusia alte daraveri de cât comerciale, n'au nevoie de un reprezentant.

Până la ce punct Moscova cerșea amicitia de la turci, se poate vedea din faptul, că la 1592 adunarea boerilor din Moscova a hotărât să expedieze la Moscova p'un ambasador special, cu scop „de a reaminti sultanului despre vechea amicitie a Rusiei cu sultanii repausați.“ Astă dată ambasadorul rus i-a făcut sultanului împărtășire, că regii Spaniei și ai Poloniei înduplecă pe Țarul de a porni resboi contra turcilor, dar că el nu îi ascultă și vrea să rămăe prieten.

Adevărat că p'aceste vremuri de la Apus soseau îndemnuri la Moscova, pentru a îndupleca pe Țar să rumpă amicitia sa cu Turcia și să vie în ajutorul popoarelor creștine de la răsărit. În acest timp la Moscova puterea boierului Boris Godunoff creștea mereu. Acest boier, voind a se apropia de Europa, părea că inclină spre dorința monarhilor creștini și voește a schimba vechea politică a Rusiei față cu Turcia. La 1593, anul urcării în scaun a lui Mihai Viteazul, veni la Moscova ambasadorul împărațesc Wascoci. El demonstră boierilor ruși necesitatea unei coalițiuni a monarhilor creștini pentru liberarea popoarelor creștine. Răspuns la îndemnul acestui ambasador a fost darul făcut de Țar Cesarului a unor blanuri pentru suma de 44.000 ruble. Cu acest dar Țarul seapă de a lua parte la resbelul în contra Turciei.

În afară de împăratul germano-roman îndemna pe Rusia la resbel cu Turcia și papa

Clement al VIII-lea. La 1595, anul bătăliei de la Călugăreni, sosi la Moscova ambasadorul papal, un slav, anume Comulovic. El sfătuia pe Țar să ia parte la războiul „pentru liberarea popoarelor creștine, care vorbesc limbile slave.” Indemnul acesta a rămas și el zadarnic.

Cu câți-va ani înainte, la 1586, s'a întâmplat însă un alt lucru, care merită să fie amintit.

În acest an a venit la Moscova un ambasador al regelui Cachetinie (Caucaz), care declară Țarului, că regele său, fiind amenințat de Turci, cere să devie vasalul Rusiei. Asemenea dorință a fost după placul Țarului Theodor Ivanovici, care imediat porunci ca la titlul său să se adauge cuvintele: «Hosudar țerei Iverska, a țărilor Georgiei, a țării Cabardine, a princilor Cercasiei și a munților». Cu alte cuvinte un singur rege a Cachetinie ceruse să devie vasal și țarul a crezut nimerit cu această ocaziune să primească sub scutul său și pe toți princii Caucazului, fără ca acești prinți să știe măcar despre aceasta.

Lucru de remarcat: cea mai mare parte din acești prinți domnitori erau musulmani. Rusia de o potrivă s'a arătat în acest caz gata de a libera de sub jugul otoman fie pe creștinii, fie pe musulmanii, numai și numai cu *conditio sine qua non*, ca liberații să devie supuși credincioși ai țarului.

Însă și aci meschineria politice mongole a Țarilor ruși s'a dat pe față de-a binele.

Temându-se, ca nu cum-va regele Cachetinie să ceară ca Rusia, al cărei vasal pe sub mână s'a făcut el, să l ajute în contra Turciei, țarul rus a scris noului său vasal, «să urmeze a trăi cu Turcii în bună înțelegere, până ce monarhiile creștine de la Apus nu vor doborî imperiul otoman.

Cu alte cuvinte Rusia deja în secolul XVI nădăjduia să scoată castanele din foc cu ajutorul Europei; dânsa nu-și însușea absolut întru nimic problema liberării popoarelor creștine de sub jugul turcesc, ci stetea la pîndă, ca în cas de se va putea, să beneficieze de rezolvarea acestei cestiuni, în interesul său propriu.

Această trăsătură caracteristică de a face pururea politică de interes și a se feri totodată de politica de simțăminte satii politica de idei mărețe este proprie mai cu seamă caracterului mongol al diplomaților muscălești. Karamzin chiar, admiratorul acestei politici, vorbind de dânsa în opera sa «Istoria statului rus» (*Istoria rosiiskago Gosudarstva*) scrie: «Modul de a face diplomație Țarii Ivan Vasilievici și Theodor Ivanovici l-au învățat de la Tătari, sub jugul cărora nu de geaba a răcut Rusia în curgerea de două secole».

Din Macedonia

Correspondență particulară a „Correspondenței Române.”

Bitolia, 20 Noembrie 1893.

În precedentă mea corespondență am spus, că interesele Românilor macedonenii nu pot fi decât identice cu ale elementului stăpânitor în contra orîi căreia agresiuni venite din afară. Căci isbânda unui asemenea act ar periclita, pe lângă integritatea imperiului otoman, și existența națională a Românilor, care ar înceta de a mai exista ca un element de sine stătător.

Dacă Turcii sunt convinși că e așa, atunci de ce opresc eforturile Românilor de a se emancipa de sub jugul influențelor străine? De ce persecută în modul cel mai neomenos, cel mai ingrat pe niște bieți Români? cari dacă au comis vre-o greșală, o au comis-o, nu față de M. S. Sultanul, ci față de vecinii lor străini, cărora li se permite să-i desnaționalizeze pentru scopuri politice.

Dar nu Turcii sunt vinovați; nu bărbații de stat ai Turciei sunt aceia, care ar vedea cu nepăsare progresul propagandelor străine, a cărora program și țintă au avut ocaziunea de a le cunoaște bine.

Vinovații sunt conducătorii mișcării naționale ale Românilor, iar Magiar și cei-alți profesori români, care zac în temniță, sunt victimele inocente ale devotamentului lor.

Mai înainte de a intra în alte amănunte, să vedem care este pricina de zace în temnița cea mai infectă fruntașul românilor din Macedonia, George Magiar, cu doi alți institutori, care acum și-au sfârșit osînda de un an de pușcărie.

Ciudată este împrejurarea, care a dat naștere procesului Magiar. Pe când o deputațiune de șeaze români se află la Constantinopole și face demersuri pe la sublima Poartă pentru recunoașterea dreptului de a avea și Români un episcop, precum au Grecii și Bulgarii, ministrul poliției trimite un ordin special ca să se facă perchișiuni în casele a șapte institutori români, în a lui Magiar, în a lui Atanasescu, unul din membrii delegațiunii române. Pe când din cercurile interesate se svonește ca sigură isbânda unui episcopat, la poliția din orașul nostru se traduce corespondența unui fruntaș român și a institutorilor ca foarte compromițătoare intereselor politice ale guvernului. Și nota bene că această măsură în contra Românilor nu emană de la autoritățile din partea locului, ci este ordonată de sus, și tocmai atunci când un consulat românesc se înființează pentru prima dată la Bitolia.

Aceste regretabile incidente sunt foarte semnificative pentru acela, care caută să descopere originea reului, isvorul, de unde pornește el.

Ministrul poliției să ordone perchișiuni la cutare dascăl român, obscur chiar în vilaetul lui, la Maghiar, om pacinic și retras din viața publică, este o întâmplare care te aduce la credința, că negreșit a fost cine-va care i-a denunțat cu un scop, pe care puținii îi bănuiesc poate. Denunțatorul să fi fost un grec? Nu credem aceasta. Turcii cunosc ce urmăresc Grecii și sunt sătuți de patriotismul lor aparent. Dacă această cale ar fi fost deschisă Grecilor, până acum n'ar fi rămas casă de român nerăsfodit de poliție, ceea ce nu s'a întâmplat nici odată înainte de venirea consulului și de ducerea delegațiilor români la Constantinopol. Cine dar să fi fost acel infam denunțator, care a putut să inspire încredere șefului poliției din capitala Turciei, și care era folosul ce l putea trage turburând ast-fel situațiunea limpede a Românilor? Fără îndoială că trebuia să fie un individ, căruia nu-i convenea nici *Episcopatul român să se înființeze*, nici *consulul român să fie la Bitolia*. Cine este acel individ și pentru ce nu-i plac aceste două lucruri atât de importante pentru Români, prudența elementară ne face să le trecem în tăcere. Sunt multe căi și multe mijloace de a se convinge toți aceia, pe care îi interesează numele autorului faptului și scopul care l'a împins la această infamie.

Dar toate aceste sunt concluziuni pe hârtie care nu schimbă întru nimic situațiunea critică a bietului Maghiar, care zace într'o temniță în salubră, alături cu crimiții cei mai ordinari osândiți la șapte ani pușcărie departe de soți și nevrăstnicii săi copii.

Zace viu în moment acest infocat român, victimă al devotamentului său pentru cauza națională, iar această *ingrată cauză*, pentru care pururea s'a luptat, pururea o a apărut cu punga decchisă, cu mintea și cu inima plină de energie părăsește fără nici o mustrare de conștiință.

Dacă pretutindenii așa ar face cauză națională precum în Macedonia, dacă așa sar resplăti oamenii de inimă și de energie, apoi să ni se permită a spune aceluia, care cu vorbe frumoase și cu forme seducătoare ne angajază în lupte fără altă țintă de cât aceea de a face praradă de sentimentalism numai, că sunt niște șarlatani ordinari.

Magiar este vinovat sau nu? este o întrebare pe care și-ar face-o orîi cine ar cite celt ce preced. Magiar nu este câtu-și de puțin vinovat; din contră, corespondența lui a demonstrat, că este supusul cel mai leal al M. S. Sultanului precum voi demonstra în viitoarea mea corespondență.

Aureliu

Tratatul de comerț Româno-German.

Prin depeșă telegrafică.

Berlin 12 Decembrie. — *Reichstag*. A doua cetire a tratatului de comerț cu România. D-l Limberg Stirum declară, că conservatorii sunt nevoiți să voteze contra tratatelor de comerț, temându-se că Consiliul Federal nu va avea o compensație la paguba făcută agriculturii cu regularizarea chestiei monetare. Oratorul se teme, că în cas de înțelegere cu România grâul rusesc să se introducă ca contrabandă prin intermediarul acestei țări.

D-l Marschall declară, că votul tratatului cu România nu va aduce nici un prejudiciu tratatului cu Rusia, care nu există încă. S'au luat măsuri ca să se împedice importatiunea grâului rusesc în Germania prin România. Foarte guvernele se încearcă ca să ridice agricultura. D-l Marschall probează cu cifre, că tractatele de comerț nu fac să scadă prețul grâului în Germania. Războiul tarifelor cu România ar lua pâinea din gură a mii de lucrători. Politica comercială a guvernului nu este liber-schimbistă. D-l Budberg declară, că mai mult de 70,000 lucrători își câștigă existența cu exportatiunea în România.

Gazetele străine despre ehestia românească

În diarul parisian *Debats* s'a publicat de la 8 Decembrie corent sub titlul: *Românii din Ungaria* un articol, din care extragem următoarele:

Persecuțiunile autorităților maghiare contra Românilor continuă. Patru procese sunt intentate diarelor române *Foaia Poporului* și *Tribuna* de la Sibiu, care au să fie judecate la 22 Decembrie înaintea tribunalului din Cluj.

Cinci redactori români, care se găsesc astăzi închiși la Segedin sunt supuși la un regim din cele mai nedrepte, și care ar fi prea aspru chiar pentru condamnații de drept comun.

De altă parte, importantul diar *Indépendance*

Belge de la 8 Decembre, publică următoarea telegramă:

Diariștii români din Ungaria și Transilvania sunt expuși la persecuțiunile cele mai mari. Patru procese au să fie intentate diarelor *Foia Poporului* și *Tribuna* din Sibiu.

Cinci diariști sunt astăzi închiși la la Segedin și se asigură că sunt încarcerati în niște celule esănătoase, mai cu desăvârșire private de aer și de lumină, și sunt deplorabil hrăniți.

ȘTIRI DIN STRĂINĂTATE

AUSTRO-UNGARIA

Camera a din Viena început discuțiunea oronanțelor excepționale pentru Praga. Bohemii îi vorbit contra măsurilor, care nu sunt justificate prin situația Bohemiei.

ANGLIA

Sir Grey a declarat camerii oomanelor că are cunoștință de faptul că Rusia ar fi declarat, că consideră indispensabilă do a face navigabilă mbucătura Kilia; însă n'a primit nici o comunicare în această privință.

În ceea-ce privește jurisdicțiunea comisiunii europene a Dunării, Sir Grey amintește că tractatul din Londra de la 1883 (articolele 3—6) conține foarte detaliile privitoare la brațul Kilia.

— Camera comunelor a adoptat în unanimitate propoziția Lordului d'Harcourt de a insera în procesul verbal scrisoarea de mulțămire a reședintelui Camerii franceze.

FRANȚA

Biuroul Camerii a hotărât stabilirea și supragherarea activă a tribunelor. Persoanele ne prezente cu bilete de intrare vor trebui să facă cunoscută identitatea lor; iar biletele distribuite deputații vor purta numele și adresa invitaților. Admiterea în sala de așteptare va fi de asemenea regulamentată.

S'au luat măsuri de precauțiune și la Senatul în alte edificii publice.

S'au luat mari precauțiuni pentru protejarea monumentelor publice și a teatrelor. Se pare, că vor fi arestați vre-o trei-zeci de anarhiști din străinătate.

Se anunță, că în ultima oră a fost arestată metresa lui Vaillant, care ar fi cunoscut proiectul amantului său.

Diarele reproșează Camereii, că a cedat fricei, otând o lege reacționară. Conservatorii asigură, că legea nu va avea efectele așteptate.

La o adunare socialistă ținută ieri, oratorii au tacat represiunile, declarând că nu e datoria socialistilor să reprobeze atentatul de Sâmbătă.

Biurourile Camerii au numit comisiuni în-încinate să examineze proiectele depuse ieri. oate comisiunile aprobă proiectele.

D-l Dupuy anunță Camereii, că a primit din partea mai multor guverne și a mai multor parlamente dovezi de simpatie pentru Camera. a rândul său, el le-a exprimat sentimentele de cunoștință ale Camereii.

D-l Basly a apărut propunerea sa ce tinde la unirea unei comisiuni de anchetă în privința revoltei din Nord și din Pas-de-Calais. D-sa critică mult unelțirile companiilor minelor de căruni de pământ, atitudinea guvernului și purtarea magistraturii.

D-l Jonnart respinge cererea de anchetă. Guvernul voește libertatea grevei, precum și li-

bertatea muncii; însă când greva este ca în Pas-de-Calais, o întreprindere politică, devine o piedică contra muncii naționale. (Înteruperi violente în extrema stângă, aplause în centru). ministrul justifică conduita guvernului. D-sa citește un articol dintr'un diar plătit de d-l Basly, prin care se preconizează atentatul cu dinamită. (Tumult la extrema stângă). D-sa adaugă că țara va stabili o relațiune strinsă între aceste provocări și atentatul mârșav de Sâmbătă. Țara cere cu nerăbdare ordine, liniște și un progres pacinic. Culpabilii cei mai mari nu sunt cei ce se află în închisori, ci cei care din fundul comitetelor lor, exploatează suferințele revoltaților pentru a învenina lupta între capital și muncă. (Aplause la stânga, tăgădueli și înteruperi în extrema stângă). Sfirșind, ministrul a dis că trebuie isprăvit cu aceste excitații. Guvernul refuză amnistia, însă va acorda numeroase grațieri la 1 Ianuarie. Discuția va urma Joul.

— Un individ numit Vaudan a fost arestat în sala de așteptare din palatul Burbon, pe când ținea convorbiri anarhiste cu un alt individ; acesta a luat-o la fugă. S'au găsit asupra lui Vaudan mai multe acte și hârtii anarhiste. Se confirmă că sunt numeroase expulsări de străini, actele sunt deja gata.

— Vr'o 50 de senatori și deputați s'au dus și au convorbit cu ministrul de război în privința apărării Alpilor. Ei au făcut cunoscut rezultatul observațiunilor lor personale. Ministrul a răspuns că va negocia în această privință și că nu va neglija nimic pentru a le da satisfacția; el a adăugat că și fără acest demers el se ocupă de cestiune.

ITALIA

Banca americană Maguai Hvoles et Comp. și-a suspendat plățile din cauza crizei și mai cu seamă din cauza suspendării plăților băncii Dufresne din Florența.

— La Bitonto, în provincia Bari, vameșul Gurci intervenind cu jandarmii pentru a denunța o baterie de bombe, ce populațiunea pregătea cu ocaziunea unei serbări religioase, poporul s'a revoltat și a aruncat pietre asupra jandarmilor. Aceștia au tras mai multe lovituri de revolver și au omorât pe un țeran. Populațiunea a atacat atunci pe jandarmi cu mai multă violență, așa încât au fost nevoiți să se refugieze în casarmă. Populațiunea a pus apoi mâna pe Curci, l'a uns cu gaz și i-a dat foc. Curci e în agonie. Sunt mulți răniți. S'au făcut mai multe arestări.

— O altă depeșă sosită din Palermo la Agenția Română anunță, că la Giardinello s'au produs disordini grave în contra municipalității. Populația de jos a distrus arhivele primăriei și, armată, s'a opus în contra unui detașament de bersaglieri. Aceștia, neînțelegând bine un ordin al șefului lor, au făcut foc. 8 manifestanți au fost omorâți și 14 răniți.

— O depeșă cu data de 12 Decembrie nouă sosită din Roma la «Agenția Română» anunță, că în ce privește formarea noului cabinet, nimic nu e încă definitiv pentru portofoliile războiului și afacerilor străine. Negocierile cu d-l Ricotti continuă; generalul Pedotti e așteptat la Roma. Portofoliul marinii va fi oferit vice-amiralului Morin. Regele a conferit în timpul sereii de ieri cu d-l Crispi.

— Biuroul Camereii s'a întrunit ieri pentru a adopta măsurile de precauțiuni necesare în urma atentatului din Camera franceză. Dispoziția tri-

bunelor publice și rezervate a fost modificată. De asemenea s'a discutat o propoziție tinđend să așeze în tribune o rețea metalică.

RUSIA

Negocierile pentru răscumpărarea liniilor mari ale companii de căi ferate rusești de către stat au ajuns la rezultatul că, fie-care acțiune de fondator va fi plătită în 50 ruble aur în titluri 49. și 20 ruble hârtie—banii.

CRONICA

Vineri 3 (15) Decembre ora 1 p. m. *Academia Română* va ține ședință publică, în localul său, calea Victoriei 135.

Se vor face următoarele lecturi:

D. Gr. Ștefănescu: *descoperirea unei noue regiuni a Dinoteriului.*

D. Gr. G. Tocilescu: *despre limes alutanus și sistemul de fortificație al Romanilor în Dacia.*

D. I. Bogdan: *Un nou letopiseț moldovenesc în limba slavonă.*

«Diarul din Dresda» anunță că M. S. Regina Elisabeta e ușor bolnavă de influență.

La alegerea a doi membri în consiliul general al județului Iași, s'au ales d-nii I. Mano și Ioan Ianoliu.

Procesul dintre eređii marchisului de Bedmar și d. A. Papadopol-Calimach, pendinte înaintea tribunalului Suceava, a fost amânat pentru luna Ianuarie.

Decretul promulgării legii pentru înființarea de școli de către comune și județe, a fost semnat de M. S. Regele.

O casă francesă a făcut mari cumpărături de fân în zilele trecute, la Botoșani. Cantitatea fânului cumpărat se urcă la 5 milioane chilogr.

La 4 Decembrie se va judeca de tribunalul Ilfov secția I. procesul dintre eforia bisericii Crețulescu și d-l colonel A. Ștefănescu Crețulescu, care proces a fost amânat la 16 Octombrie, nefind din partea eforiei decât un singur efor present.

Corul rusesc Slawiansky va da joi primul concert în sala noului ateneu.

Mâne seară la Teatru național reprezentația de o adio a baritonului Maurel, cu opera *Un ballo in Mashera*.

D-l N. Raicoviceann, licențiat al facultății juridice din Paris, fost președinte de tribunal, a fost numit procuror la curtea de apel din Galați.

Consiliul sanitar din Tirgu-Jiu a dispus închiderea școalelor pe un period de încă zece zile, dar cauza scarlataniei care bântue în acea localitate.

Tot din cauza scarlataniei au fost închise școalele din Giurgiu și Slatina pentru 15 zile.

Deputații înscriși până azi, ca să ia parte la discuția adresei sunt d-nii: C. C. Dobrescu, G. Peucescu, C. Dobrescu Argeș, V. Morțun, A. Stoilojan, Em. Porumbaru, C. Stoicescu, N. Fleva și M. Balș.

D-l Al. Brăescu a fost numit delegat al Ministerului de Domenii pe lângă camera de comerț din Pitești.

ANUSCA

de

TURGHENIEF

Amintire de pe țermul Rinului

(Urmare)

Vezi, că știa și știe multe lucruri, pe care trebuia să nu le știi la vârsta ei; dar e oare ea de vină? Puterile născându-se dezvoltă în sinul ei, sângele ei era tânăr și nimeni nu era aci, ca s'o călăuzească... O libertate desăvârșită în toate; aceasta nu e ușor de dus. Nevrând se fie mai pe jos de cât cele-lalte fete de boer, ea se puse pe citit. Putea oare se tragă din aceasta vre-un folos? Viețuirea ei se urma pe cale greșită, pe care începuse; dar inima ei a rămas întreagă; mintea ei n'a putut rămâne.

Iată-mă dar singur în vîrstă de douăzeci de ani, cu sarcina unei copile de trei-sprezece ani. În timpul primelor zile era destul s'o pornesc pentru a o băga în răcori, mîngăierile mele o înspăimîntau; a trebuit mult timp să se obișnuiască cu mine; dar când numai putea bănuși, că o consider și că o iubesc ea pe o soră, ea se alipi de mine cu patimă: ea nu poate să simtă nimic pe jumătate.

O dusei la Petersburg și deși-mi era greu se o părăsese, imi-era cu neputință să o țin lângă mine; o pusei într'una din cele mai bune pensionate din oraș. Anușca înțelese, că trebuia să ne despărțim; dar ea cădu în curând la pat și era cât p'aci să nu moară. Cu toate acestea se obișnuia cu acel fel de viață și rămase patru ani în pensionat; dar, împotriva așteptării mele, eși aproape ast-fel cum intrase. Stăpâna pensionatului se plîngea adesea de ea. Nu poți s'o pedepsești și nu reușești nici cu binele, ținea densa.

Anușca era foarte deșteaptă, studia cu zel și întrecea în această privință pe toate tovarășele, din nenorocire însă nu vroia să se supue regulii obștești, era încăpăținată. Aci nu puteai să-o învinovățești; în pozițiunea ei nu putea să cunoască de cât servilismul și sălbăticia. Nu se împrieteni de cât cu o singură din tovarășele ei; aceasta era o fată săracă, tristă și de o figură puțin plăcută. Toate cele-lalte fete, cea mai mare parte din case bogate, o urmăreau cu batjocurile lor. Anușca ținea pept cu toate. Intr'o zi, când preotul însărcinat cu învățămîntul religios vorbea de greșelile tinereții, Anușca ținea în gura mare: «Nu există greșeli mai mari de cât ligușirea și lașitatea.» Intr'un cuvînt ea nu se schimbă; numai manierele ei se ciopli, de și mai lasă încă de dorit.

Când era de șapte-sprezece ani, trebuia s'o iaă din pension. Pozițiunea era foarte încurcată, dar imi veni de-o dată o idee fericită; me hotărîi de-a părăsi serviciul, ca să petrec vr'o doi-trei ani în străinătate și să iaă și pe sora mea cu mine. Indată ce luaă această hotărîre, o pusei în îndeplinire și iată-ne pe amîndoi pe malurile Rinului, unde, pe când mă încerc să zugrăvesc, ea urmează de a-și... face de cap; dar sper că acum nu o mai vei judeca cu prea mare severitate. Cât pentru Anușca, de și pare că nu ține la nimic, pot să te-asigur că e foarte simțitoare de părerile altora și, de ale dumitale mai ales.

Pronunțînd aceste vorbe, Gagin surise cu liniștea ce-i era obișnuită. Ii strânsei cu putere mîna.

— Totul e bine, reluă el, dar ea 'mi dă de gîndit; e una din firile cele mai înflăcărâte; până aci nimeni nu i-a plăcut; dacă vr'o dată ar începe să iubească, nu știu ce ași mai face.

Inchipue-ți că zilele aceste se apucă să'mi spue do odată, că mă recisem de ea, că nu mă iubește de cât pe mine și nu va mai iubi pe vre-un altul. Și spunîndu-mi toate acestea, plîngea cu lacrimi ferbinți.

— Aceasta e... începu eu să ȳic, dar mă oprii îndată.

— De oarc-ce suntem la capitolul destăinuirilor, reluă eu, dă'mi voie să te întreb. Nimeni pîn'acum nu i-a plăcut? Căci la Petersburg a trebuit să vadă mulți tineri.

— 'I-au dispăcut cu toții. Anușca ar vrea să găsească un om fără seamă, ori vre-un păstor frumos, locuind în o vale cîmpenească; dar e timp să mă opresc; vă rețin, adaugă el sculîndu-se.

— Nu! — îi disei; — să ne reîntoarcem la d-ta, n'am gust să plec acasă.

— Și lucrul d-tale?

Nu-i răspusei. Gagin surise cu bunătate, și noi plecărăm. Revîdînd vița și casa albă de pe deal, simții nu știu ce dulce emoțiune, emoțiune care venea într'adever de la inimă. Povestirea lui Gagin mă liniștise.

S. C.

(Va urma)

Coloniile ungurești în Banat

În articolul precedent asupra acestei cestiuni am arătat, pe temeiul celor vedute în Banat, cum și din ce cauze intin legate cu înșeși condițiunile actuale ale națiunii maghiare coloniile trimise de stăpînirea ungurească nu isbutesc să promoveze mai departe cu un singur pas maghiarizarea între Români. Mai mult, s'a putut vede din exemplele aduse, că coloniile maghiare sunt departe d'a fi infloritoare chiar din punctul de vedere material și că, dacă statul nu le-ar sprijini continuu din banii publici, de mult acele ostroave maghiare ar fi dispărut de tot din mijlocul maselor compacte de Români, între care sunt răsărite.

Adeverul este așa dar, că stăpînirea ungurească, în scopuri de maghiarizare, — atinse ori nu, aceasta e de mică însemnătate în fața ideii însăși, — întreține din banii publici, cheltuiți cu mare galantomie, o mulțime de incapabili, oameni de strinsură, elemente nedestoinice să-și capete altminteri prin muncă viața de toate zilele. Înțelege ori-cine, că aceasta constituie o lovitură directă și nerușinată din partea statului în potriua acelor, între care acele elemente sunt aședate și întreținute în mod artificial. Banii publici, adevărați bani adunați în foarte mare parte chiar de la Români, se folosesc de stăpînirea maghiară pentru a coloniza printre ei elementele de pe urmă ale națiunii maghiare. Lucru vechiu și obișnuit fără îndoială din partea stăpînirii ungurești, dar care nu este mai puțin un atac revoltător în potriua naționalității române, obligată ca din sărăcia ei să rupă cea mai bună parte a roadelor muncii sale spre a hrăni pe trântorii maghiarismului.

Acum câți-va ani, pentru a merge mai iute cu colonizarea, guvernul maghiar luase o mare mulțime din ciangăii din Bucovina, pe care cu mari cheltueli și cu daruri bogate de bani îi dusesese în Banat. Pentru ca să-i primească pe acești fil perduți ai națiunii maghiare, s'au organizat sultanaturii și ziafeturi în toate satele destinate acelor coloni. S'au cheltuit bani fără

miță, bani din sudoarea Românilor muncitori. Cât-va timp în urmă, ciangăii au d de greu, au constatat că acolo trebuia muncă mai grea pentru a viețui de cât un erau mai nainte, și au fugit toți. În locu-l stăpînirea a trimis coloni de pe pust cu alte cheltueli, cu altă risipă de bani publici.

Această primă inichitate, care deja junge ca să pecetluească idea colonizării cu maghiari, se complică însă și cu al mai multe vexațiuni, pe care Români trebuie să le suferă din pricina coloniilor maghiare. Căci, dacă într'adever Români nu pierd naționalitatea și dacă, ceva mai mul până acumi, teritoriul locuit de Români nu-și pierde mîndra sa arătare românească români din ținuturile colonizate deja sfer multe și rele greutăți din cauza spacială a coloniilor, și chiar în afară de ȳtăia și importanta pagubă, că plătesc ba statului pentru ca din ei să hrănească m de incapabili a se hrăni înșiși.

Visitînd colonia Szapáry-falva de lângă Lugoj, am avut prilej să cunosc una d aceste vexațiuni. Din vremuri de demisătenii români din satele Coștei și Silha țineau în arendă de la stat, pentru ca să-pășuneze vitele, pămîntul vecin comunilor pomenite și pe care adî e ridicată colonia Szapáry-falva. Statul vroia să vinde acea proprietate a sa, moșie destul de mică înglobată între comune românești. Săter din Coșteiu și Silha erau bucuroși să cumpere moșia. Cu banii pe care-i aveau, ce-ar mai fi luat împrumut, puteau lesi încropi prețul moșiei. A fost destul să stăpînirea maghiară dorința țeranilor români, pentru ca să hotărască înființarea unei colonii ungurești pe islazul din vecinos folosit de Coștei și Silha. Firerște, moșia nu e suficientă pentru ca ungurii din Szapáry-falva să meargă bine; au ei însă spate sprijinul bănesc al guvernului, și poți nici nu li-se cere mare plată pentru pămîntul cumpărat. În aceeași vreme însă țeranii români au fost scurțați în mloacele lor de prosperitate. Nici nu-și aputut întinde moșia, nici nu mai au loc de pășune.

Această vexațiune, a căreia greutate lesi o înțelegem, are loc peste toate părțile țeranii din Bacamizeu lângă Mureș au cumpărat deja de mai mulți ani să cumpere moșie a statului, vecină cu densii și scoasă în vindare. Prețul cerut de stat este de 28.000 florini, plătitibil în rate. De și patru deputațiuni de țeranii au mers până acuma la Pesta în această afacere, moșia încă n le-a fost vindută, iar acum e vorba de a se stabili și acolo o colonie maghiară. Pretextul a fost că țeranii români n'au să poată plăti prețul moșiei dorite de ei. Totuși d patru ori s'au făcut anchete la fața locului pentru a se afla cum stau sătenii, și tot-d'a-una s'a constatat, că sunt destoinici să scoată, prin muncă, banii ratelor anuale, căci chiar acum, când n'au mai d loc pămînt, încă găsesc mijlocul să trăiască omenește și pe deasupra să depună și câți-va bani la case de economie.

Stăpînirea ungurească înțelege deci astfel fel menirea guvernului, — care este să ocrească dezvoltarea materială și morală popoarelor statului, — că nu numai împedecă improprietărea Românilor, dar încă desbracă pe țeranul român de banii săi spre a întreține cu mari cheltueli oameni nedestoinici de muncă, chiar pe pămîntul necesar bunului traiu al țeranimii românești.

La acestea se mai adaugă apoi nenumăratele vexațiuni, pornite de administrațiune contra românilor și în profitul coloniilor maghiare. Acestor vecini totul le este permis, chiar jaful cel mai dovedit în pagubă românilor. Administrațiunea și justițiua maghiară le stau tot-deauna în ajutor și sur

cu atât mai vitrege, cu cât ved înșile zădărnicia scopului de a întinde maghiarizarea prin coloni trimiși între naționalități.

Ori-cum înse, această stare ticăloasă de fapt nu fusese până aci consacrată prin lege. Ast-fel, guvernul trebuia să fie foarte cumpătat în cheltuelile necesitate de întreținerea coloniilor și prin urmare nu putea așeza multe. Urmarea era că până aci suferințele legate intim cu aceste colonii se exercitau numai în puține ținuturi românești. Proiectul de lege adoptat de camera în Pesta dă însă de aci nainte și caracterul legal măsurii, unică și vătămătoare pentru naționalități, a colonisării cu maghiari.

De aci nainte Statul maghiar va dispune de 5 milioane anual pentru colonizare. Avem o bună speranță că maghiarizarea nu va face nici ast-fel progrese între Români. Trebuie însă să cugetăm că 5 milioane de florini se vor cheltui anual, din budget, pentru colonii maghiare și că prin urmare multe le acestea se vor putea stabili pe moșiile numeroase, nu pe care Statul le posedă în Bănat și Țara-Ungurească. Dacă chiar aceste colonii vor întinde maghiarizarea, laca necultura elementelor de strinsură de ungurilor nu va pute înriuri asupra Românilor vecini, nu este însă mai puțin deverat că, prin înmulțirea excepțională a coloniilor, teritoriile locuite din străvechi de români, vor putea ast-fel să-și schimbe în mult caracterul curat românesc, pe care l au aci. La aceasta țintește stăpânirea maghiara.

De alt-cum, a doua parte a proiectului, ceea care are de scop strămutarea în Ungaria propriu disă a țăranilor nemaghiari loritori de pământ, trădează acel plan al tăpânirii ungurești.

Aducând coloni maghiari chiar pe locurile necesare românilor, va strimtora pe ceaștia în proprietatea lor, în mijloacele lor de traiu, îi va nevoi incetul cu incetul să se impace cu ideea strămutării de pe locurile, unde n'au pământ destul în Ungaria propriu disă, unde li-se va pune la dispoziție din larg pământul. Odată mutați în maghiarime, românii aceia ușor își vor pierde caracterul național; dar chiar e l'ar și păstra, nu se va întâmpla mai puțin aceea că, în locul lor, se vor așeza, pe vechiul teritoriu al naționalității lor, nase tot mai mari de maghiari, care vor chimba fața țerii. Este adică o încercare de a face același lucru, pe care l'a făcut Maria Teresia, când a colonizat mulțimea de șvabi în Bănat. Primejdia nu mai are evoe de alte explicațiune.

Cezar Colescu-Vartic.

Societatea de cultură Macedo-română

Proces-verbal.

Astă-ți 20 Noembre 1893, consiliul de 35 al societății de cultură Macedo-română, întrunindu-se în ședință, care s'a deschis la orele 10 m. sub președința d-lui V. A. Urechia, și ind de față d-nii membrii următori: V. A. Urechia, N. Gussi, V. I. Dan, Dr. Leonte, N. nastasiu, Th. Biciola, C. F. Robescu, I. M. iureanu, C. Ioanid, N. G. Cosmescu, St. Mihăianu, Toma Dinischiotu, Christu Anastasiu, St. nastasiu, G. Simuleanu, M. Pisa și D. Papiian.

I) D. V. A. Urechia atrage atențiunea consiliului asupra adunării generale, care so va ține în sala Atheneului român și propune nuierea unei comisiuni care să cerceteze situaunea Casei și să presinte raportul la adunarea generală.

Consiliul îl numește pe d. D. Papinian, D. Anastasiu, și Th Biciola; în același timp li se dă însărcinarea de a presinta și proiectul de budget.

II) S'a ales o comisiune, compusă din d-nii P. M. Riureanu, E. Papinian și St. Mihăileanu, ca, în conformitate cu art. 14 al Statutelor să elaboreze în regulament al consiliului și comitetului.

III) D. V. A. Urechia arătând, că de mai mult timp în presă s'au răspândit știri alarmante în privința situațiunei biserice și școalei din peninsula balcanică, propune de a se orându o comisiune care, cercetând cu nepărtinire, să aducă consiliului cât mai neîntârziat, raport despre exacta situațiune a biserice și școalei române de peste balcani, pentru că de se va socoti de trebuință, să se intervină la cinc de drept pentru îndreptarea situațiunei conform art. 1 al. b. și c. al Statutelor Societăței.

Consiliul numește în această comisiune pe D-nii N. Gussi, C. F. Robescu, I. M. Riureanu, D. Papinian, I. Dan ca secretar pe D. N. G. Cosnescu.

IV). Consiliul decide a cere adunării generale alegerea unui nou membru in locul rămas vacant prin moartea mult regretatului Gr. T. Brătianu.

Mai mulți colegi propun a se susține candidatura D-lui Blațo limu.

V). Se agită cestiunea de nu ar fi bine să se înființeze o nouă categorie de membri nepuținând orî-cine plăti taxa de 40 lei pe an.

Se va cere adunării de mâne înființarea de membri aderenți plătind numai câte un lei minimum pe lună.

VI). Se încuviințează intervenirea la guvern ca să mențină bursa ce o are până astă-ți escelentul elev al Școalei de Bele-Arte P. Th Căpitan, spre a se perfecționa în arta picturei în străinătate, iar în cas când nu s'ar obține rezultatul dorit, consiliul decide că talentatul june să fie ajutat din fondurile Societăței.

VII). Consiliul delegă pe D. V. A. Urechia să facă darea de seamă în 'naintea adunării de mâne și să deschidă ședința, până ce, în lipsa președintelui I. P. S. Gherghian, adunarea va delega pe unul din membrii președinți. Ședința se ridică la orele 12 și jumătate p. m.

Urechia muscalului

In București, printre straturile de jos a poporului se face o propagandă dârjea în favoarea și profitul Rusiei. Scopiiți mai cu seamă sunt aagentii înfocați ai acestei propagande. Iată un fapt netăgăduit că o atare propagandă se face într'un mod cât se poate de larg.

Erî, mergând acasă, unul din redactorii noștri, luă o birjă, mînată de un român transilvănean. Pe drum redactorul nostru a intrat în conversație cu birjarul.

— De unde ești? îl întrebă densusul.
— Din Crișana, domnule.
— Ești român?
— Apoi ce să fiu, ungar?

După aceasta conversația avu de obiect cum stău românii p'acolo. Birjarul să văita de persecuția ce fac ungurii, apoi zise:

— Dar acum au dat de hac!
— Adică cum?
— N'ai aușit dumneata? Se țice că împē-

ratul rus a poruncit ungurilor să dea pace românilor, de nu, are să vie cu oastea și are să-î răpuie.

— Așa? N'am aușit una ca asta, dar dumneata de unde ai aușit?

— Apoi, aușim și noi, domnule! Vorbește lumea.

— Rușii vorbesc de sigur.

— Și rușii vorbesc. Eu am aușit din gura chiar a unui muscal, care are patru birji, lui 'i-a spus despre asta starostea al mai mare, care știe multe, că'i om de casă pe la boerimuscali d'aci.

— Să nu le cređi, omule, că vorbesc așa din capul lor.

După o paușă, birjarul meu țise iarși-și întorcându-se către mine:

— D'apoi împēratul e creștin, ca și noi, cum dar să ne lase a fi mâncați de unguiri? Eu cred că nu ne lasă și că va trimite oștirea sa, precum a trimis'o ca să scape pe bulgari.

Inregistrăm acest fapt așa precum s'a întâmplat el, lăsând pe admiratorii Rusiei să cugete și să-și bage mințile in cap. Nu e fum fără foc, țice românul. Agenții muscălești mișuie pe la noi și stău la pândă, fiind gata a pescui în apă turbure.

Să iea notă de această propagandă orî-ce Român iubitor de țară, să iea notă și acei, care în candida lor naivitate merg mână în mână cu agenții ruși, propovēduind simpatia pentru răpitul Basarabiei și alianța Franco-Rusă.

Francia 'și caută aliatul pentru a relua Alsacia. O înțelegem! Dar România să voiască a face alianță cu Rusia, pentru că aceasta 'i-a răpit Basarabia. Aceasta in ruțul capului un patriot român, cu mintea sănătoasă, n'o poate pricepe nici odată!

ȘTIRI TELEGRAFICE

Agenție Română

Paris 11 Decemvrie.—D. Franasovicî a remis d-lui Carnot scrisorile de acreditare. S'au schimbat discursuri foarte cordicale.

Roma 11 Decemvrie.—Eșise svonul astă-seară, că Papa e bolnav. Aceasta nu e de loc exact. Papa s'a plimbat ađi prin grădină.

Chicago 11 Decemvrie.—Sunt peste 110,000 oameni care n'au de lucru.

Bruxel 11 Decemvrie.—Prima secțiune a căii ferate a Congului, începând la Matad, a fost deschisă în mod solemn, la 11 Decemvrie.

Monteideo 11 Decemvrie.—Știrile din Rio-de-Janeiro anunță că amiralul Saldanha a trecut la insurgenți.

LIBRARIA SCOALELOR

C. SFETEA

Bucuresci. — In fața grădinei St. Gheorghe. — Bucuresci

CĂRȚI de școlă și literatură

Obiecte de birou și Registre comerciale

Culori de pictură și aquarele

Toate necesarele desenului și picturii

MARE COLECȚIE DE MODELE

și un bogat asortiment de

FOTOGRAFII ORIGINALE

reprezentând diferite grupe, scene și peisaje românesce

Catalogul librăriei și cel de culori ustensile se trimite la cerere gratis și franco.

DIVERSE

O palmă falsă adresată

Matei Pascher, notabil de mahala și consilier comunal din orașul Budweis, vedând că fiul său de două zile și două nopți nu dă pe acasă, și pierde nopțile cu ștregării și beții, s'a pus să-l urmărească, și să-i mute nițel fălcile; căci era prea fălcos făcăul. În noaptea de 20 Noembrie bătrânul postează în poarta unei cărciume, din care așteptă să iasă fiul său. De odată un individ ese din cărciumă, și bătrânul să repede spre el, și îi trage o palmă de îl asurzește. Tipetele surprinsului cu bătaia atrag pe păzitorii siguranței publice, cari își fac datoria. Nenorocitul părinte orbit de supărare luase drept fiu-său pe un om necunoscut.

Judecătoria a condamnat pe Pascher la opt zile închisoare, de oare-ce, deși n'a fost bătae cu premeditare, a fost urmată de grave leziuni corporale.

Expoziție de pisici

La 28 Noembrie s'a deschis în Bruxelles o expoziție de pisici. La expoziția din anul 1891 n'a fost reprezentată această breaslă animalică de cât prin 90 exemplare, iar la cea de acum sunt 111 în ființă. Dintre pisicile străine, sunt reprezentate cele din Siam prin cinci exemplare, și cele din insulele Manice au trei reprezentante, care sunt fără codă. Mai sunt prezente, o pereche de mâțe seltice, și opt pisici albastre, cari mai ales atrag atenția spectatorilor. Afară de acestea mai sunt două individualități pisicești care reprezintă o forță colosală, și cântăresc, una 15 și ceia-laltă 48 chilograme.

Impăratul Wilhelm II — capelmaistru

Ținându-să un banchet după o vânatoare, la care luase parte și împăratul german, cât a durat masa a cântat o capelă militară a unui regiment de dragoni. Cu aceea ocaziune, împăratul pune mâna pe tac, și dirigează nu mai puțin de 13 piese, primite cu aplauze de toată societatea.

Pentru a deosebi!

Mătușa cinstește pe Iorgu cu două bucăți de ciocolată.

— Ține, una pentru tine, și una pentru sorioara ta.

— Bine, dar cum o să le pot eu deosebi pe una de ceia-laltă, dice Iorgu. A, dar știu deja; am să mușc o bucătică din ciocolata care e pentru ea.

Clima în a 49-a săptămână

(De Luni 4 până Duminecă 10 Dec. 1893 n.)

Vremea rea, care începuse încă către sfârșitul săptămânii precedente, a continuat tot timpul acestei săptămânii. Ploile s'au ținut șir în aproape tot cursul săptămânii, atmosfera a fost foarte umedă și cerul cu totul acoperit. Soarele nu s'a arătat de loc.

În partea de sus a Moldovei a cădut zăpadă așa că mergeau saniile și Mercuri a fost polei.

În această din urmă zi el a fost gros depus pe crăcile arborilor și pe clădiri. Multe linii telegrafice din jurul Capitalei au fost rupte. Cu toate acestea poleiul a fost mai mic de cât la 11 și 12 Noembrie.

Deși vremea a fost foarte urită și în unele zile a fost vânt tare, totuși n'a fost rece. În tot timpul a fost moină. Cea mai ridicată tem-

peratură a fost 6°7 Sâmbătă și Duminecă, iar cea mai coborită 1°1 Marți.

De Duminecă seara cerul a început a se mălumi, vântul și ploile s'au potolit; a început a îngheța noaptea; toate indică de o îndreptare a vremii.

Inst. Meteor.

DIN CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Sedința de la 30 Noembrie 1893

Ședința lipsită de ori-ce importanță.

Să votează recunoașterea d-lor Comornichi și Hardichi și indigenatul d-lui Gleis.

Să admită apoi proiectul de lege, care scutește pe d-l I. Stan Dordea de a plăti Statului 3 mii lei, datoriti din amendi pentru delict silvice.

În sfârșit, după propunerea d-lui Simu, camera admite în unanimitate să adreseze președintelui camerei franceze o depeșă, exprimând părerea de bine, că atentatul de Sâmbăta trecută n'a avut urmări mai rele, și indignarea ce acel atentat inspiră parlamentului român.

După o asemenea ostenitoare muncă de trei-sferturi de oră ședința se ridică la 2 ore și jum., fiind-că cei mai mulți deputați au dispărut deja din sală.

SENATUL

Sedința de la 30 Noembrie 1893.

Discuția generală asupra răspunsului la mesagiul continuă. D-l Mărzescu refuză pe d-l Lahovary pentru afirmațiunile din ședința trecută că liberalii ar fi tradat interesele românismului în cestiunea ovreească. D-sa amintește că d-l Carp. la 1879 și mai târziu a susținut tot-de-auna pe ovrei, în vremea ce revisuirea art. 7. din constituție, așa cum s'a făcut, se datorește numai deputaților liberali moldoveni, la care câți-va conservatori se uniseră.

Apoi d-l Mărzescu se ocupă de modul cum se face administrațiune în țară, și se plânge că favoritismul și nepotismul domnește peste tot. D-sa sfârșește atingând și cestiunea Transilvaniană.

Constată încă odată necesitatea unei atitudini prevădătoare și conforme idealurilor neamului și să plânge că guvernul actual nu înțelege de loc cestiunea națională.

Cele-lalte discursuri care s'au mai pronunțat într'această ședință de către d-nii Ghermani, Șendrea și Tache Ionescu, nu au presintat un oșebit interes.

Ca tot-d'a-una d-l Ghermani și-a adus laude pentru gestinnea financiară. Nu a uitat să vorbească despre agiu, D-l Șendrea a făcut procesul guvernului ca politică internă și ca admidistrațiune. Guvernul și în special afacertle Ministerului de instrucție, despre care oratorii precedenți au spus multe adevăruri crude, au fost aparate de titularul Ministerului, d-l Tache Ionescu, cu verva și lipsa de fond obicnuite.

Intr'această ședință s'a hotărât și de către Senat trimiterea unei depeși de simpatie Camerei franceze. Mai bine târziu . . .

LABORATORUL DE CHIMIE

„AURORA“

Brăila. — Strada Regală No. 86. — Brăila

ULTIME INFORMAȚIUNI

Marele diar englezesc „Daily News“ din Londra se ocupă de un timp încoace foarte mult cu cestiunile din Sud-estul Europei.

Pentru ca să se poată pronunța cu oare-cari competență, organul englezesc a trimis zilele trecute un corespondent special în Transilvania ca să studieze în toate amenunțele sale cestiunea națională a Românilor. Aceste se numește D-l C. Gerald Frietz corespondentul, a sosit doja la Cluj unde se înțelege de sine, Ungurii au mișcat toate pietrele ca să-l informeze ma-ântăiu și mai ales ei împreună cu Moldovai Gergely.

Totu-și a fost de geaba, că d-l Gerald Frietz ferm hotărât a intervieva pe toți oamenii politici ai Românilor, între alții pe D-nii Dr. Silasi, Coroianu, Podoabă. Din Cluj D-l Fritz v-trece la Gherla, Bistrița, Sibiu și de aci la București.

Crima din Strada Senatului

Perchisițiile făcute ieri după-amiazi în casa președintelui ucigaș al bătrânului Stavri Mateescu n'au dat nici un rezultat. S'a găsit însă în casucisului un fluer, care aparține lui Constanti nescu Păduraru. Fluerul s'a găsit lângă casa d-banilor. S'a mai constatat de asemenea, că la usin de gaz el își dăduse un nume fals, Constanti Alexescu. Apoi s'a mai constatat că cismele lui Păduraru erau ude, adică spălate de curînd probabil de sângele, cu care fusese stropit, când a comis crima.

De altă parte unii vecini au declarat, că în timpul din urmă s'au vedut prin acele părți niște domni bine îmbrăcați urmărind pe Stavri Mateescu; unul a fost chiar găsit într'o dimineață în curtea acestuia și n'a putut explica ce caută acolo. Nu de mult Stavri Mateescu găsit seara sub scară pe un individ, care a rupt-de fugă, fără să poată fi recunoscut.

ULTIME TELEGRAME

Viena, 12 Decembre. — Ministrul Italiei și București și contesa de Curtopassi au sosit aici venind din Roma.

Paris, 12 Decembre. — Senatul a votat proiectul de lege asupra presei cu unanimitate voturilor și fără discuție.

Londra, 12 Decembre. — Camera de comert a supus guvernului o rezoluție, care cere sprirea imediată a flotei pentru protecțiunea comerciului.

Această propunere a fost anunțată și de către lordul Hamilton.

BULETIN ADMSFERIC

Institutul Meteorologic

București 8 Decembre st. u. 12 ore ziua

Înălțimea barometrică la 0° 763.5

Temperatura aerului. — 4.3.

Vântul slab de la NE.

Starea cerului Acoperit

Temperatura maximă de ieri + 1°.

» min. de astăzi — 5°.

» la noi a variat între + 5° și 10°

Eri timp frumos, peste noapte și astăzi nyh și cerul acoperit, dimineața ceață superioară.

Răspundător pentru redacție Ion Slavici.

CEL MAI SUPERB CADOU DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU

COLECȚIUNEA REVISTEI

A MICUL COPILOR

PE ANII 1891-92-93

DOUĂ VOLUME IN CUARTO, PESTE 1.500 PAGINI TEXT

Având peste 400 de tablouri!! — Cu preț de 10 lei

Aceste volume conțin: Un romanț pentru copii, scris de D-ra Julia B. Hasdeu; Un cântec de leagăn (cuvinte de D-ra Julia B. Hasdeu, muzica de G. Ștefănescu, profesor de conservator); o mulțime de nuvele, istorioare, povești, basme, anecdote, descrieri de voiagiuri, din viața animalelor, păsărilor și insectelor, poezii, șarade, enigme, etc.

Depus spre vânzare numai la librăria I. V. SOCEC.

FONDERIA DE LITERE

MAȘINI NOU
DIN FABRICA
FOUCHER FRÈRES
DIN
PARIS

THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

MATRIȚE ORIGINALE
DIN
AMERICA
FRANȚA
GERMANIA
ȘI
ITALIA

PESTE 30,000 MATRIȚE ORIGINALE
DE DIFERITE CARACTERE
LATINE, GERMANE, RUSE, BULGARE, GRECE, EBRAICE

BOGAT ASORTIMENT IN LITERE
DE
FANTEZIE, TITLURI, CALIGRAFICE, GOTICE, FLORATE, ETC. ETC.

FURNITURI COMPLETE PENTRU INSTALAȚIUNI NOI DE STABILIMENTE TIPOGRAFICE

CLIȘERIE
ULTIMUL SISTEM IN METAL ȘI GALVANOPLASTIE

NOTE MUZICALE ȘI LITERE CYRILICF PENTRU CĂRȚI BISERICESCI

LINH DE METAL, TĂIATE SISTEMATIC

COLECȚIUNI NOI DE ORNAMENTE

REGLEȚI, QUADRAȚI ȘI TOT FELUL DE ALBITURI

Prețurile Stabilimentului sunt cu 25% mai estine de cât ale tuturor fabricilor din străinătate, osebit de specele de vamă și transport.

Se primește în schimb material vechi cu prețuri avantajoase

Condițiuni favorabile în piași

Compoziția și clișeul din fonderia Thoma Basilescu.

B. D. ZISMAN

DEPOSITARUL GENERAL DE LA

COMPANIA AMERICANA

BUCUREȘCI. — Calea Victoriei, No. 41. — BUCUREȘCI
(lângă farmacia Brus, vis-à-vis de Luvru)

MAȘINE DE CUSUT neîntrecute în SOLIDITATE, LUCRARE și ELEGANȚA

Premiate la toate expozițiunile cu primele Medalii și Diplome de onoare

Peste 5 milioane sunt în întrebuințare. — Garanție pe 5 ani.

Biciclete de siguranță „SPORT” din cari am vândut peste 400 bucăți în România fiind cele mai apreciate în străinătate! Mers ușor! Eleganță completă! Cea mai mare soliditate!

VÎNZARE ÎN RATE

Cataloage și informațiuni GRATIS și FRANCO, rugând a comunica ce anume voți să cumpărați.

LIBRARIA IG. HAIMANN, BUCURESCI

Cu începere de la 19 Noembre 1893 punem în vânzare regulat în fie-care Sămbătă câte o fasciculă din

Fie-care fasciculă cuprinde 4 coli din scrierile autorilor Români și traduceri din scriitori străini însemnați, și se vinde cu 50 de bani în totă țara. Abonamentele se plătesc înainte și se fac numai direct la noi.

Prețul unei fascicule de 4 coli, 50 bani

Biblioteca Română Contemporană

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂȚĂ

Biblioteca Română Contemporană are de scop a mijloci răspândirea cărților românesce, oferindu-le cu un preț foarte scăzut.

Biblioteca Română Contemporană înlesnesce tutulor formarea de bibliotecă românesce, cu o cheltuială de 40—50 bani pe săptămână numai.

ABONAMENT pentru 50 fascicule, 20 lei

„ 25 „ 11 „

trimise franco în totă țara.

IG. HAIMANN, LIBRAR-EDITOR
BUCURESCI

Fie-care fasciculă e broșată ast-fel ca să permită defacerea cōlelor și strângerea lor în volume separate, formând ast-fel opere întregi de o valoare împătrită de cât cea plătită pentru fasciculele.

Primele fascicule vor cuprinde, între altele: **Trubadurul** de Delavrancea, **Năpasta** de Caragiale, **Influența împrejurarilor** de Lamarck, **Basmele** lui Stăncescu, **Poesiile** lui Neculai Iorga, Carol Scrob și a altor poeți români vestiți, **Literatura populară română** de Dr. Gaster, **Conferințele Atheneului Român**, etc. etc. etc.